

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodus Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

De vita sancti patris nostri Sabbæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

Προόμιον τῆς ἐν Καλχηδόνι ἀ-
γίας καὶ οἰκουμένης
συνόδου.

Συνελθούσης δὲ καὶ τῆς ἀγίας καὶ οἰ-
κουμένης συνόδου τῆς κατὰ θεῖον θέ-
ασμα ἐν τῇ Καλχηδονέων πόλει
συναθροισθείσης· ποντίσι Γαλασίου
& Λουκλιωσίου ἡγῶν βλαβεράτων ἑπι-
σκοπῶν, & Βονιφατίου ἡγῶν βλαβεράτου
πρεσβυτέρου, ἐπεχόντων τῷ τόπον τῆς
ὁσιωτάτου δεσχεποκόπου τῆς πρεσβυ-
τέρας Ρώμης Λέοντος· καὶ Ανατολίου
τῆς ὁσιωτάτου δεσχεποκόπου τῆς με-
γαλωνύμου Κωνσταντινουπόλεως νέας
Ρώμης·

Οἱ βλαβεράτοι μοναχοὶ εἶπον· καὶ
ποδοδεχόμεθα.

Ἐπεὶ Κωνσταντῖνος διάκονος & νοτά-
ριος ἀνέγνω.

Ἐκ τῆς βίου τῆς ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
Σάββα.

Φλαβιανὸς τοῦτον καὶ Ηλία ἡγῶν
πατριαρχῶν ἐν Σιδῶνι, ὡς εἴρηται,
γεγονότων, καὶ γεάμμασι κολακδι-
κῶς τε & οικονομικῶς πρὸς βασιλέα
ρησοιδῶν, & πῶν ἐν Σιδῶνι καὶ τῆς
ὀρθῆς πίστεως συναθροισθῆναι συνό-
δον διαλυσάντων, καὶ εἰς τῶν οἰκείων
θεόνων ἐπανελθόντων, ἀγανακτήσαντες
& πρὸς Σωτήριον & Φιλῶξενον, εἰς
ὄργην ἀγροῦν ἐκίνησαν τῆν βασιλέα,
ὡς ἀπατιθέντα ὑπὸ τῆς τῆς πατριαρχῶν
πανουργίας καὶ πωροποιήσεως· & λα-
βόντες αὐτὸν ἤθελον ἐξοισίαν, & χριστόν
ικανὸν τῶν Αντιοχείας δήμῳ διαδιδόντες,
καὶ πολυτρόπως θλίψαντες τὸν Φλαβια-
νόν, καὶ ἔσπον πῆλὰ δαποπιζαντες, καὶ καλ-
δαλακίσαντες τὸν ἐν Καλχηδόνι συνόδον
ἀναθεματίσαι, οὕτως αὐτὸν τὸν ἐπισκοπῆς
Concil. Tom. 19.

Proœmium Calchedonensis
sanctæ ac vniuersalis
Synodi.

Conueniente autem etiam
sancto & vniuersali Concilio
secundum sacram præceptio-
nem in Calchedonensi vrbe
congregato; id est, Paschasi-
no & Lucentio reuerendissimis
episcopis, & Bonifacio religio-
sissimo presbytero, tenentibus
locum sanctissimi archiepiscopi
senioris Romæ Leonis; & Ana-
tolio sanctissimo episcopo ma-
gni nominis Constantinopoleos
nouæ Romæ:

Reuerendissimi monachi di-
xerunt: Et hoc suscipimus.

Adhuc Constantinus diaco-
nus & notarius venerabilis pa-
triarchii legit.

De vita sancti patris nostri
Sabbæ.

Flauiano igitur & Elia patri-
archis Sidone, vt dictum est,
consistentibus, & literis blan-
dis & dispensatoriis ad impera-
torem vtentibus, atque apud
Sidonem aduersus rectam fi-
dem congregatam Synodum
destruentibus, nec non ad thro-
nos proprios redeuntibus, indi-
gnati hi qui circa Soterichum
& Philoxenum erant, in iram
immensam commouerunt im-
peratorem, quasi deceptum a
patriarcharum astutia & simu-
latione. Et accepta potestate
quam voluerunt, & auro suffi-
cienti Antiochiæ vulgo dato,
multis modis tribulauerunt Fla-
uianum, & quodammodo suf-
focauerunt, cogentes Calchedo-
nensem Synodum anathematiz-
zare. taliter cum ab episcopa-
N

tu repellentes, exilio damnauerunt. Quo comperto imperator gauisus est, & Seuerum Acephalorum principem Antiochenum episcopum misit. Qui Seuerus apprehenso patriarchatu, multa quidem atrocita sibi non communicantibus demonstrauit. Mittit autem synodica sua Eliae archiepiscopo: & non receptus, commouet in iram imperatorem. & rursus destinat sua ipsius synodica Hierosolymam Maio mense sextae indictionis, cum quibusdam clericis & * virtute imperatoria. Et hoc agnito, pater noster Sabbas sanctae memoriae ascendens in ciuitatem sanctam vna cum aliis eremi hegumenis, eos quidem qui venerant cum synodicis Seueri, a sancta infecti sunt ciuitate. Multitudinem autem monachorum vndique colligentes, ante sanctam caluariam cum Hierosolymitanis clamabant, dicentes: Anathema Seuero & his qui communicant ei: praesentibus & audientibus tam magistrianis, quam principibus & militibus qui fuerant ab imperatore transmissi. Ille quippe Seuerus elatione dira detentus, & imperiali potentiae innixus, Calchedonensem Synodum decies milies summisit anathematibus, & Eutychetis externam opinionem confirmare contendens, vnam Domini Christi Filii Dei & post ex Virgine incarnationem & humanationem praedicabat naturam corruptam; & amicus turbationis existens multas nouitates effinxit aduersus recta ecclesiae dogmata, seu leges, impiissimam enim & latrociniosissimam Ephesinam secundam Synodum

ἄθεώσαντες, ὑπεροχὰ κατέδικασαν. Ἐ γοῖς ὁ βασιλεὺς, καὶ πατριάρχης γερονῶς, Σεβήρον τῷ τῶν Ἀκεφάλων ἐξαρχὴν ἐπίσκοπον Ἀνποχείας ἀπέστειλεν. ὅστις Σεβήρος τὴν πατριαρχείου δεξάμενος, πολλὰ μὲν διὰ τοῦ μη κοινωνοῦσιν αὐτῷ ἐπέδεικνύσθαι, ἔδοξε εἰπεῖν ἡ τὰ ἐαυτοῦ σινοδικὰ τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Ἡλία. Ἐ μὴ δεχθεὶς, κινεῖ εἰς ὄργην τὴν βασιλείαν. καὶ πάλιν ἔδοξε εἰπεῖν τὰ σινοδικὰ αὐτὰ εἰς Ἱεροσόλυμα τῷ Μαΐου μηνί τῆς ἑκτης ἰνδικτιῶνος, μετὰ πένων κληρικῶν ἔδωκε μίαν βασιλικῆς. καὶ ποδο γοῖς ὁ ἐν ἀγίοις πατήρ ἡμῶν Σάββας, ἀνελθὼν ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει μὲν τῶν ἄλλων τῆς ἐρήμου ἡγουμένων, ἔδωκε μὲν ἐλθόντας μὲν τῶν σινοδικῶν Σεβήρου τῆς ἀγίας ἀπεδίωξε πόλεως, ἡ δὲ πλῆθος τῶν μοναχῶν πάντοθεν συνάξας, ἐμπαροῦσεν τῆς ἀγίου κρυφίῳ μὲν τῶν Ἱεροσολυμιτῶν ἐκράζον λέγοντες· ἀνάθεμα Σεβήρῳ ἔ τοῖς κοινωνοῦσιν αὐτῷ· παρόντων ἐπὶ καὶ ἀκούοντων τῶν τε μαγιστρικῶν, ἔ δὲ ἄλλων, ἔ στρατιωτῶν ὑπὸ τῆ βασιλείας ἔδοξε αἰένων. οὗτος γὰρ ὁ Σεβήρος ἄλλοθεν ἀγνοεῖα διὰ τῆς κρατικῆς, καὶ βασιλικῆς δυναστείας ἐπέειδόμενος, τὴν ἐν Καρχηδονί σινοδὸν μυρίοις κατὰ πέβαλλεν ἀνάθεμασι, ἔ τὴν Εὐτυχίῳ ἐπὶ ἡροδόξῳ κρατικῶν Φιλονεικῶν, μίαν τῆς δεσποτικῆς Χειρὸς τῆς ὑποδοῦ τῆς θεοῦ μὲν τὴν ἐκ τῶν θεοῦ σαρκῶσιν τε ἔ ἐν αὐθεσπῆσιν ἐκλήρησε φύσιν φθαρτῆν· καὶ Φιλοπείρατος ὡν, πολλὰς καινοτομίας ἀνεπέλασσε καὶ τῶν ὁρθῶν τῆς ἐκκλησίας δογματῶν τε καὶ θεσμῶν. τὴν γὰρ ἀσεβείαν τε καὶ ληστῆρῶν κατὰ τὴν ἐν Εφέσῳ δευτέρῃ σινοδῶν

ANNO
CHRISTI
787.

* i. militia

ANNO
CHRISTI
787.

ἄποδέχεται, καὶ ὁμοίαν εἶπὶ λέγει τὰ
 πῶς τῆ παροῦσαν ἐν τῇ Εφέσῳ συνελ-
 λούση καὶ ἰσοῖς ἐν διδασκαλίαις ἄπο-
 φαίνεται Κυβερνήτων τε Θεοφόρον ἔ-
 Αλεξάνδρου ἑπιτοκοπον, ἔ Διο-
 σκορον Φεῖς κοινωνίαν δεξάμενον Εὐ-
 πυχῆ Φεῖς αἰρετικὸν ὡς ὁμόφρονα, ἔ Φεῖ
 ἀγιώτατον ἔ ὀρθοδόξοτατον Φλαβια-
 νὸν Φεῖς βασιλίδος πόλεως ἑπιτο-
 σκοπον κειδέντα καὶ κατακτείναντα. ἔ
 οὕτω τῆ ἀσεβεία παροκλήτων ὁ αὐτὸς
 Σεβήρος ἠκόνησεν εἰς βλασφημίαν θεοῦ
 πῶς ἐαυτὸ γλώσσαν, καὶ διείλεν ἐν
 ποῖς ἐαυτὸ λόγους πῶς ἐν τετραδὶ μίαν
 καὶ ἀδιαίρετον θεότητα. λέγων ἔ ἔ
 διαβεβαίουμεν εἶναι πῶς ἑσώσαν
 φύσιν, καὶ πῶς φύσιν ἑσώσαν, καὶ
 μηδεμίαν διαφορὰν ἐν πύποις γινώ-
 σκων ποῖς ὀνόμασι, πῶς ἀγίαν καὶ παρ-
 σιωνικήν καὶ ὁμοούσιον τετράδα τῆ
 θεῶν ἑσώσεων, τετράδα φύσεων καὶ
 θεοτήτων ἔ θεῶν λέγειν τετόλμηκε. Φεῖ
 ποιῶν τὸν πόνον ψυχοφθόρον ἔ λιμενώ-
 να ὁ βασιλεὺς Αναστάσιος ἑσώσαν
 Φεῖς ἑπιτοκοπον Ηλίαν κοινωνικὸν
 εἰσδέξαται. ἔ ἡ μηδὲως ποδοπρα-
 ξαὶ καταδέξαμενον, ἑσώσαν τῶ
 θυμῷ ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλεν Ολύμ-
 πιον ἑσώσαν Καίσαρῆα τὸ δουκάτον ἐξου-
 τῆ Παλαιστίνης, σιωποσείλας αὐτῶ
 πῶς ἀπὸ Σιδωνος γράφεισαν ὀκο-
 νομικῶ ἑπιστολῶ, κειδομολογοῦσαν
 μὴ παροσείδαι τὸ ἐν Καλχηδὸνι συνέ-
 δον, παρὸς τὸ πᾶσι ἑσώσαν Φεῖς Ηλίαν
 ἑπιτοκοπῆς ἑσώσαν. ὅστις Ολύμπιος
 μὴ δυναμῶς βασιλικῆς παρὰ ἑσώσαν
 μῆδος, ἔ πολλοῖς ἑσώσαν ἔ μηχανήμα-
 σι χησάμενος, καὶ πῶς εἰρημνύειν ἐ-
 πιστολῶ ἐμφασίας, Ηλίαν μὲν τῆς
 Concil. Tom. 19.

recipit, & similem dicit esse
 hanc illi, quæ prius in eadem
 Ephesina vrbe conuenit. Et æ-
 quales in doctoribus pronun-
 tiat Cyrillum deiferum Ale-
 xandrinorum episcopum, &
 Dioscorum qui in communio-
 nem recepit Eutychem hæretic-
 um, vtpote consentaneum
 suum, & sanctissimum & ortho-
 doxissimum Flavianum regie
 vrbis archiepiscopum depoluit
 & interemit. & ita in impietate
 proficiens idem Seuerus, ex-
 cuit in blasphemiam Dei lin-
 guam suam, & partitus est in suis
 ipsius sermonibus non partibi-
 lem in Trinitate diuinitatem.
 Dicens enim & affirmans * es-
 sentiam esse naturam, & natu-
 ram esse * essentiam, & nullam
 differentiam in his nominibus
 sciens, sanctam & adorandam &
 confubstantialem Trinitatem
 diuinarum * essentiarum, natu-
 rarum & deitatum & deorum
 dicere Trinitatem ausus est. hu-
 iusmodi ergo animarum corru-
 ptorem & depopulatorem im-
 perator Anastasius coegit ar-
 chiepiscopum Eliam commu-
 nicatorem admittere. Qui cum
 nullatenus hoc agere consen-
 sisset, efferuens furore impera-
 tor direxit Olympium quem-
 dam Cæsariensem, ducatum ha-
 bentem Palæstinæ, mittens pa-
 riter cum eo & epistolam * vni-
 uersalem, quæ a Sidone scripta
 est, profitentem non admitten-
 dam Calchedonensem Syno-
 dum, vt omnibus modis E-
 liam ab episcopatu repelle-
 ret. Qui Olympius cum po-
 tentatu imperiali perueniens,
 & multis modis & machina-

* Gr. subfi-
 stentiam
 * Gr. subfi-
 stentiam,
 * Gr. subfi-
 stentiarum,
 * Gr. dif-
 pensatio-
 riam,

ab episcopatu pepulit, & apud Ailam exilio relegavit: Ioannem vero Marciani filium spondentem & Seuerum communicatorē admittere, & Synodum Calchedonensem anathematizare, episcopum Hierosolymorum fecit primo die * Septembris mensis, initio * decimæ indictionis. Cum autem cognouissent sanctificatus Sabbas & ceteri eremi patres, hæc spondidisse Ioannem, collecti contestati sunt, ne Seuerum in communionem reciperet, sed magis pro Calchedonenſi Synodo discrimen incurreret, cum profectos illos haberet omnes auxiliantes. & ita Ioannes quotquot duci pollicitus est facere, præuaricatus est, patres reueritus. Porro Anastasius imperator comperiens Ioannem irritas sponſiones feciſſe, & * infans aduerſus Olympium qui fuerat fuga lapsus, mittit Anastasium Pamphili, qui ducatum habebat Palæſtinæ, vt ageret, quo Ioannes Seuerum in communionem ſuſciperet, & Calchedonenſem Synodum anathematizaret, vel hunc ab episcopatu repelleret. Qui veniens Hierosolymam, subito capit archiepiscopum, & mittit eum in custodiam publicam. Omnes autem sanctæ ciuitatis habitatores gratulati sunt, eo quod fuerit infidiator & proditor Eliæ archiepiscopi. Zacharias autem quidam Cæsariensium vrbs principatum moderans, clam in munitiōem ingressus, confilium dat Ioanni, dicens: si vis bene agere, & nullatenus episcopatu priuari, nemo tibi suadeat Seuerum in communionem recipere, sed quasi repromitte duci, &

Ἐπισκοπὸς ἔξέωσε, καὶ εἰς ᾤ Αἴλαν
 ἀειώρουν. Ἰωάννη δὲ ᾤ Μαρ-
 κιανὸς υἱὸν, σπυδόμενον τὸν τε Σεβήρον
 κοινωνικὸν εἰσδέξασθαι, ἔπειθ' αὐτὸν
 Καλχηδόνος ἀναθεματίσαι, Ἐπισκο-
 πον Ἱεροσολύμων πεποίηκε τῆς ἑλπί-
 τῆς Σεπτεμβρίου μηνὸς, δευτέρῃ τῆς ἐνδε-
 κάτης ἰνδικτιῶνος. γοῖς δὲ ὁ, τε ἡγια-
 σμένῳ Σάββασ, καὶ ᾤ λοιποὶ τῆς
 ἐρήμου πατέρες, ταῦτα σπυδόμενον ᾤ
 Ἰωάννη, σπυλαθέντες διεμδρῦσαν-
 το αὐτῷ, Σεβήρον εἰς κοινωνίαν μὴ δέ-
 ξασθαι, ἀλλ' ἰσχυρῶς ἐν Καλχηδόνι
 σπυδοῦ πρὸς κινδυνώσασθαι, ἔχοντα
 πάντας συμμαχοῦντας. καὶ οὕτως ὁ
 Ἰωάννης ὅσα ἰσχυρῶς τῷ δουκὶ ποιῆν,
 παρέβη, ἔδωκεν πάντας ὑποφωρῶντα.
 Αναστάσιον δὲ ὁ βασιλεὺς γοῖς ᾤ
 Ἰωάννη ταῖς σπυδικαῖς ἡδαικίαις, ἔ-
 δδομανεῖς, τῆς Ὀλυμπίου ἐμποδῶν γε-
 γρονότος, δόποστέλλει Αναστάσιον τῷ Παμ-
 φίλῳ τὸ δουκάτον ἔχοντα Παλαστίνης,
 ἵνα τῷ παρασκιδάσῃ ᾤ Ἰωάννη,
 Σεβήρον εἰς κοινωνίαν δέξασθαι, ἔπειθ'
 αὐτὸν σπυδοῦν Καλχηδόνος ἀναθεματίσαι, ἢ
 τῆς Ἐπισκοπῆς αὐτὸν ἔξέωσαι, ὅστις ἐλ-
 θὼν εἰς Ἱεροσόλυμα, αἰφνιδιάζει ᾤ
 δευτερόπλονον, ἔβαλλει αὐτὸν εἰς τὴν
 δημοσίαν πρὸς ὄδον, ὅπου τὸ Φυλακί.
 πάντες ᾤ τῆς ἀγίας πόλεως οἰκητορες
 ἐπεχάρησαν, διὰ τὸ γινώσκειν αὐτὸν Ἐπι-
 σκόπον ἔπρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἀρχιεπισκόπου Ἡ-
 λία. Ζαχαρίας δὲ πρὸς τὸν Καμαρῆριον
 δευτέρῃ δέξασθαι, λαθραίως εἰς τὸν Φρου-
 ραὴν εἰσελθὼν, συμβουλεύει τῷ Ἰωάννη
 λέγων· εἰ θέλεις καλῶς περᾶσαι, καὶ
 τῆς Ἐπισκοπῆς μὴ στερηθῆναι, μηδεὶς σε
 πείσει Σεβήρον εἰς κοινωνίαν δέξασθαι·
 ἀλλὰ δόξον σπυπείθεσθαι τῷ δουκὶ, καὶ

* Gr. Sc-
 ptembris
 die tertia
 * al. vnde-
 cimæ.

* & infans,
 Olympio fu-
 ga lapsus,
 mittit.

ANNO
CHRISTI
787.

λέγων, ὡς ὅτι ἐν ταῦτα μὲν τὰ πρῶ-
 τινὸν ἔργα ποιῆν ἐκ ἀνάγκης·
 ἀλλ' ἵνα μὴ λέγῳσιν πνεὺς καὶ ἀνάγκη
 καὶ βίαν περὶ αὐτῶν με, διὰ τοῦτο
 ἐν τῷ ἑβδόμῳ, ἔμψ' δύο ἡμέρας κωριακῆς
 οὐσίας ἀπέστειλε πρὸς τοὺς ἱε-
 ρεῖς μου κληθόμενα, καὶ τοῖς τοιοῦτοις
 λόγοις πρὸς αὐτοὺς ὁ δούξ' ἀποκαθίστησιν
 αὐτῶν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅτι οὐκ ἐπισκο-
 πος διὰ τοῦτο διὰ τῆς νυκτὸς, ἀπαντὸν
 μοναχικὸν εἰς τὴν ἀγίαν μετεπέμψα-
 τὸ πόλιν, τοῦτο πάντοθεν ἐπισημασας.
 ὡς δὲ πνεὺς ἐξηγήσαντες τὸ πλῆθος
 ἀπήγειλαν, ὅτι εἶχε τὸ ἀδελφισμὸν δέ-
 κα χιλιάδας μοναχῶν, καὶ ἐπειδὴ
 πᾶσα ἡ ἐκκλησία ἔσποδον ἐκ ἐ-
 χθρῶν λαόν, ἐδόξε σιωπεῖν ἀπαν-
 τας κατὰ τὴν κωριακὴν εἰς τὸ οἶκον
 τοῦ ἀγίου πρῶτου μαρτυρίου Στεφάνου,
 ἱκανὸν ὄντα εἰς ὑποδοχὴν πλῆ-
 θους· ἀμα δὲ καὶ ὑποστησάμενοι βουλό-
 μενοι ὑπατίῳ τῷ ἀνεψιῷ τοῦ βασι-
 λέως, τότε διὰ τῆς Βιταλιανοῦ διὰ το-
 λυμένη ἀρχιεπισκοπίας, καὶ εἰς Ἱεροσό-
 λυμα βίβλιν ἐνεκεν ἐλθόντα, ἐλθόντων
 οὐκ ἀπαντῶν τῶν μοναχῶν ἔτι πό-
 λιτινῶν ἐν τῷ μνημονωθέντι σεβασμίῳ
 οἴκῳ, σιωπῶντες ὅτι Ἀναστάσιος ὁ δούξ',
 ἔ Ζαχαρίας ὁ ὑποπαικός. πρῶτος ἡγε-
 μόνου ἔτι ὑπαίου, ἔμψ' ἔτι πλῆθος εἰς
 τὸ πρῶτον πρῶτον μαρτυρίου καὶ εἰς τὴν ἡ-
 γουσίας, πρῶτον δὲ τοῦ δούξ' ἔτι δὲ ἡ-
 ματὶ βασιλέως ἡγήσαντες, ἀνέρχεται
 ἐπ' ἀμβωνος ὁ ἀρχιεπίσκοπος, ἔχων
 μὲν ἑαυτὸν Θεοδοσίον ἔτι Σάββατον ἔτι
 τῶν μοναχῶν κορυφαίους ἔτι ἡγεμόνας·
 καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πολλὰς τὰς ὥρας
 ἔκραζε λέγων· ἔτι ἀφελκοὺς ἀνα-
 θεματίσιν, ἔτι τὴν σιωπῶν βεβαίωσιν.
 ἀμελήσιν οὐκ ἔτι τρεῖς ἐκ συμφώνου

dic, quia & hic quidem, quae
 intenduntur, facere non diffe-
 ro: sed ne fateantur quidam
 per necessitatem & violentiam
 me agere, dimittar hinc; & post
 duos dies dominica existente
 agam alacriter quae a vobis iu-
 bentur. & huiuscemodi verbis
 credulus dux restituit eum ec-
 clesiae. Archiepiscopus ergo di-
 missus per noctem, vniuersum
 monachicum collegium ad fan-
 ctam accersuit ciuitatem, vni-
 dique colligens. Vt autem qui-
 dam numerantes multitudinem
 nuntiauerunt, quia habebat
 congregatio decem millia mo-
 nachorum, & quoniam nec tota
 ecclesia poterat tantum capere
 populum, visum est vt conueni-
 rent vniuersi per * dominicos
 dies in domum sancti protomar-
 tyris Stephani, eo quod suffi-
 ciens esset ad receptionem mul-
 titudinis: simul autem & pro-
 perarent obuiam Hypatio con-
 sobrino imperatoris, tunc a Vi-
 taliani captiuitate soluto, &
 Hierosolymam orationis causa
 venienti. Conuenientibus ergo
 vniuersis tam monachis quam
 ciuibus in memorata colenda
 domo, conuenit & Anastasius
 dux, & Zacharias consularis.
 Cumque * consularis aduenif-
 set, & cum multitudine in primi
 martyris Stephani templum in-
 trasset, duxque putaret volunta-
 tem imperatoris efficiendam,
 ascendit super ambonem archi-
 episcopus, habens secum Theo-
 dosium & Sabbam monacho-
 rum summos & duces. & omnis
 populus per multas horas cla-
 mabat dicens: haereticos ana-
 thematiza, & Synodum roborata.
 Protinus ergo tres ex consensu

* domini-
cum diem

* Hypatius

anathematizant Nestorium, & Eutychetem, & Seuerum, & Soterichum Cæsariæ Cappadociae, & omnem qui non reciperet Synodum Calchedonensem.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Auditionem fecimus paternorum mandatorum: quid ergo oportet? * fuscipere

Sancta Synodus dixit: Etiam domine audiuius, & oportet fuscipere.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Quin potius, & plures eorum qui in sexta sancta Synodo confederunt, a Sergio, Pyrrho, Paulo, & Petro, præceptoribus videlicet hæreseos vnam voluntatem in Christo prædicantium, ordinati sunt; quoniam hi vicissim Constantinopoleos thronū sortiti sunt. & a Petro, qui ex his nouissimus eidem throno præfedit, vsque ad sextam Synodum, anni plus non transierunt quam quindecim: & ipsi qui intra hoc tempus fuerunt, Thomas & Ioannes & Constantinus pontifices in præsignato * tempore; id est, dum hi qui hæretici nominati sunt, extitisse noscuntur: & propterea non sunt improbat. per quinquaginta enim annos tunc hæresis perdurauit. Sed sextæ Synodi patres ipsos quatuor anathematizauerunt, quamquam ordinatio eorum essent.

* Gr. add. temp. a prædicatis hæreticis ordinati sunt, & propt.

Sancta Synodus dixit: Clarum est.

Constantinus sanctissimus episcopus Cyprî dixit: Sufficenter ostensum est honorabilissimi fratres & de hoc, quia qui ab hæ-

ανάθεματίσται Νεστόριος καὶ Εὐτυχία, Σεβήριος καὶ Σωτήριχος Καίσαρειας Καππαδοκίας, καὶ πάντες ὅσοι μὴ δεχόμενοι τὴν σὺνόδον Καλχιδόνου.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε· τίς ἀκρόασις ἐπισημασμένη τῶν πατριαρχῶν ἐπιταλμάτων. ἢ οὐκ εἶ; δέχεσθαι εἴδ' ἵνα αἰρετικῶν χροτονηθέντας;

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπε· καὶ δεασθε ἡκροασάμεθα, ἔδειον δέχεσθαι.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἀλλὰ μὲν ἔστι πλείους τῶν ἐν τῇ ἑκτῇ ἀγίᾳ συνόδῳ συναδρουσάντων, ὑπὸ Σεργίου, Πύρρου, Παύλου, Γεζίου ἐκείνων χροτονιστῶν, καὶ κατηχητῶν τῆς αἵρέσεως τῶν Μονοθελητῶν, Ἰησοῦ ἀριστοκράδου οὗτοι Κωνσταντινουπόλεως θρόνον ἐκλήροσαντο. ἔπειτα ἔξ ἐξάτου αὐτῶν κατηχησιαρχοῦ τῆς θρόνου Κωνσταντινουπόλεως Γεζίου ἕως τῆς ἑκτῆς συνόδου, ἐπὶ οὐ πλέον δὴ τῶν ἡ δεκαπέντε. ἔπειτα ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ γυρόμενοι, Θωμάς, καὶ Ἰωάννης, καὶ Κωνσταντῖνος ἀρχιερεῖς ἐν τῷ παροδωθέντι χρόνῳ, τῆς χροτονιας τῶν ὀνομαζομένων αἰρετικῶν γεγόνασιν, καὶ ἐνεκεν τούτου ἐκ ἀπεδοκιμασθῆσαν. Ἰησοῦ πενήτηντα γὰρ ἐνιαυτῶν τὸ πτωικαῦτα ἢ αἵρεσις διήρκεσεν. ἀλλ' ἔστι τῆς ἑκτῆς συνόδου πατέρες αὐτοῖς εἰς τὴν σαρὰς ἀνεξιμασίαν, καὶ ἡ χροτονια αὐτῶν ὄντες.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπε· παρόδηλον ποδο.

Κωνσταντῖνος ὁ ὀσιώτατος Ἰησοῦ σκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου εἶπεν· ὅσοι δὲ δεῖνται ἰκανῶς πτωικαῖσι ἀδελφοῖς ἔπειτα τούτου, ὅτι ἔξ αἰ-

ANNO
 CHRISTI
 787.

* Δ. π. β. -
 17.

ρεπκῶν περὲρ χόμροι δεκτοί εἰσιν·
 ἐδὴ δέης ὀπίπιδες πρὸς αἰρεπκῶν
 * περὶ χωρήσει, καὶ λάβη χροτονίδου,
 ἀδέκτος ἔσω.

Οἱ βλαβέσατοι μοναχοὶ εἶπον· ἐ-
 χόμροι Ἐ πρὸς πύπου τῆ ἀγίου Βασι-
 λείου ὀπισολῶν πρὸς Νικοπολίτας,
 καὶ δεόμεθα ἀναγνωσθῆναι αὐτῶν.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
 χης εἶπεν· ἀναγνωσθῆτω.

Κωνσταντῖν ὁ διάκων καὶ νοτά-
 ριος ἀνέγνω.

Ἐκ τῆς ὀπισολῆς τῆ ἀγίου Βασιλείου
 πρὸς Νικοπολίτας.

Οὐκ οἶδα ὀπίσκοπον, μηδὲ δεξι-
 μῆσαιμι ἐν ἱερεσὶ Χριστοῦ ὅτι παρά
 τῆ βεβήλων χροτῶν ὀπί καταλύσῃ τῆς
 πίστεως εἰς πρὸς αἰσῶν περὶ βεβλημέ-
 νον. αὐτῶν δὲ ἢ ἐμὴ κρίσις. ἡμεῖς δὲ εἰ-
 πνα ἔχουσι μὴ ἡμῶν μερίδα, ταῦτα ἡ-
 μῖν φρονήσεται δηλονότι· εἰ δὲ ἐφ' ἐαυ-
 τῶν βουλεύεσθε, τῆς ἰδίας γνώμης ἕκα-
 στός ὅστι κύριος. ἡμεῖς ἀδῶοι δὲ τῶ ἀί-
 ματος πύπου. ταῦτα δὲ ἐγράψα, οὐχ
 ἡμῖν ἀπιστῶν, ἀλλὰ τῶ πῶν ἀμφίβο-
 λον σπείλων, ἐκ τῆ γνώμῃ τῶν ἐ-
 μαυτῶν γνώμῃ, ὡς μὴ περὶ φησῶ-
 ναί πνας εἰς κοινονίαν, μηδὲ τῆς χροτῶς
 αὐτῶν ὀπισολῶν δεξασθῶν, μὴ ταῦ-
 τα εἰρήνης χροτῶν βιάζεσθαι ἐαυτοὺς
 ἐναρεθμεῖν τῶ ἱεραπκῶ πληρέματι.

Οἱ βλαβέσατοι μοναχοὶ εἶπον·
 ἰδοὺ ὁ πατὴρ δόποτρεπέται τῶν τῶν αἰ-
 ρεπκῶν χροτονίδου, ἐν τῶ λέξαν· μηδὲ
 δεξιμῆσαιμι ἐν ἱερεσὶ Χριστοῦ ὅτι
 παρά τῆ βεβήλων χροτῶν ὀπί κατα-
 λύσῃ τῆς πίστεως εἰς πρὸς αἰσῶν περὶ
 βεβλημένων.

in destructionem fidei ad prælationem prouectus est.

reticis accedunt, suscipiendi
 sunt. Si quis autem studio ad
 hæreticum ierit, & susceperit
 ordinationem, sine receptio-
 ne sit.

Reuerendissimi monachi di-
 xerunt: Habemus & de hoc san-
 cti Basilii epistolam ad Nicopo-
 litas; & obsecramus legi.

Tarasius sanctissimus patriar-
 cha dixit: Legatur.

Constantinus diaconus & no-
 tarius legit.

*De epistola sancti Basilii ad
 Nicopolitas.*

Nescio episcopum, nec con-
 numerauerim inter sacerdotes
 Christi cum qui a prophanis
 manibus in destructionem fidei
 ad prælationem prouectus est.
 hoc est iudicium meum. Vos
 autem si aliquam habetis nobis-
 cum portionem, hæc nobiscum
 procul dubio sentietis: at vero
 si a nobis ipsis consilium sumi-
 tis, vnusquisque suæ sententiæ
 dominus est. Nos autem in-
 fontes a sanguine isto. Porro
 hæc scripsi, non de vobis diffi-
 dens, sed quorundam hæsitati-
 onem confirmans, ex eo quod
 notam faciam meam ipsius sen-
 tentiam de non admittendis
 quibusdam in communionem,
 * neque illis qui manus eorum
 promotionem sumpserunt. Pro-
 pterea pace facta, cogitate vos-
 metiplos annumerare sacrosan-
 ctæ plenitudini.

Reuerendissimi monachi di-
 xerunt: Ecce pater execratur
 hæreticorum ordinationem, di-
 cendo: Neque connumerauerim
 inter sacerdotes Christi
 eum qui a prophanis manibus

* Gr. & ne
 manus ipso-
 rum impo-
 sitione ac-
 cepta, post-
 modum pa-
 ce facta co-
 nentur se-
 ipsos an-
 num.